

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 8 (3898)

Anykščiai,

1979 m. sausio mėn. 20 d.

Kaina 2 kap.

Apygardos rinkiminės komisijos posėdis

Ivyko Panevėžio kalniškios rinkiminės apygardos Nr. 243 rinkiminės komisijos rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą posėdis.

Posėdyje pažymėta, kad rinkiminė kampanija, kandidatų į deputatus iškilimas ir jų parėmimas ryškiai demonstruoja darbo žmonių susitelkimą apie Komunistų partiją, jų ištikimybę marksizmo-leninizmo idėjoms. Darbo kolektyvuose siekiama, kad nuosekliai būtų propaguojama partijos vadaus ir užsienio politika, kad pasirušimas rinkimams sužadintų naują darbo žmonių politinį ir gamybinį aktyvumą sėkmingai įvykdyti 1979 metų ir viso dešimtojo penkmečio užduotis.

Rinkiminės komisijos pirmininko pavaduotojas, Lietuvos KP Panevėžio RK antiras sekretorius P. Kancė papasakojo apie apygardoje nuveiktą darbą ruošiantis rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą.

Rinkiminiai pasitarimai

Prasidėjo naujas rinkiminės kampanijos etapas — apygardiniai rinkiminiai pasitarimai. „Vilniaus“ baldų kombinato klubo salėje susirinkę sostinės Spalio rinkiminės apygardos Nr. 227 rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą darbo žmonių atstovai karštai parėmė įžymaus Komunistų partijos ir Tarybų valstybės, tarptautinio komunistinio ir darbininkų judėjimo veikėjo, TSKP CK Generalinio Sekretoriaus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininko draugo Leonido Brežnevo ir Vilniaus radijo komponentų gamyklos pirmaujančios darbininkės, radijo montuotojos, Lenino ir „Garbės ženklo“ ordininkės Joanos Klimavičienės kandidatūras. Apygardinių rinkiminių susirinkimų dalyviai kreipiasi į savo kandidatus, prašydami jų sutikimo balotiruotis, išrinkti kandidatus patikėtiniams.

(ELTA)

slają Tarybą, supažindino su komisijos darbo planu, komisijos narių pasiskirstymu suteikti apylinkių rinkiminių komisijoms atitinkamą paramą, susijusią su rinkimų paruošimu ir organizavimu.

Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretorius V. Griščiūnas informavo komisiją apie nuveiktą darbą Anykščių rajone, pažymėjo, kad rajone sudarytos 37 rinkiminės apylinkės, gerlausi darbo žmonių atstovai iškelti į apygardos ir apylinkių rinkimines komisijas, veikla agitpunktai, sudaromi rinkėjų sąrašai.

Priimtas nutarimas kartu su Panevėžio ir Anykščių rajonų vykdomaisiais komitetais surengti apylinkių rinkiminių komisijų pirmininkams ir sekretoriams instruktyvinį pasitarimą.

Panevėžio kalniškios rinkiminės apygardos Nr. 243 rinkiminės komisijos rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą darbo vieta yra Panevėžyje, Rapolo Carno g. 27, rajono Tarybų rūmai, IV aukštas, 106 kabinetas, telefonai: 2-43-75, 2-20-17.

„K. d.“ inf.

„ATZALYNO“ kolūkie žemdirbiai jau ketvirtį metų specializuojasi linininkystėje. Per tuos metus rūpestingai prižiūrini, puoselėjami linų laukai išaugina gerus derlius. Lyginant su ankstyvaisiais metais, kuomet linininkystė ūkyje tebuvo lygiateisė su kitomis augalininkystės kultūromis, tiek pluošto, tiek sėmenų derlingumas dabar ūgtelėjo beveik dvigubai. Ypač dosnūs buvo 1976-ieji, kuomet už išaugintus ir nuimtus linus buvo gauta 165.000 rublių gryno pelno. Net ir praėjusią vasarą, kuomet trūko giedros, atžalyniečiai visus linus nuo 160 hektarų nuėmė mechanizuotai, sėmenų derlingumą gavo po 4,6 cent iš ha.

Kad linininkystės vystimui ūkyje skiriamas nuolatinis dėmesys, akivaizdžiai byloja ir tai, kad pernai buvo pastatyta pilnai mechanizuota sėmenų galvenų džiovykla, kad dar iš rudens rūpestingai buvo išvalyta, paruošta sėkla. Iš „Atžalyno“ kolūkie linų sėklos įsigijo „Aušros“, Androniškių, Černiachovskio kolūkie. 20 tonų šios vertingos kultūros sėklos buvo pristatyta į linininkystės stotį, iš kur ji

Kultūros vertybės — žemdirbiams

MASKVA (TASS-ELTA). Skirti visas jėgas, žinias ir energiją tolesniam žemdirbių dvasiniam poreikių tenkinimui — su tokiu raginimu kreipėsi į savo profesijos draugus Maskvoje pasibalsusio sąjunginio kultūros darbuotojų pasitarimo dalyviai.

Pasitarime buvo pažymėta,

iškeliausi kitų rajonų ūkius. Per tris dešimtojo penkmečio metus atžalyniečiai buvo įsipareigoję pagaminti gatavos linų produkcijos 112 tonų. Jau dabar bendros produkcijos pagaminta 205 tonos. Kaip pažymėjo kolūkie

Kosmoso didvyriai — penkmečio gvardiečiams

pirmininkas Antanas Žibutis. Iki viso penkmečio plano įvykdymo betruksta kelių tonų.

Prieš kurį laiką atžalyniečiams launiesiems linų augintojams už pasiektus aukštus rezultatus buvo įteikta ir palikta amžinam sągūžimui VLKJS Centro Komiteto gairė. O štai praėjusių metų pabaigoje kolūkie žemdirbius pasiekė džiugi žinia, kad jų ūkio linininkystės grandžiai paskirta Jurijaus Gagarino gairė, kurią įstei-

gė TSRS kosmonautų būrys, paskalintas TSKP CK liepos plenumo nutarimu. Ir taip į šalies sostinę Maskvą, į Zvaigždžių miestelį, kartu su pirmaujančiais Moldavijos, Vidurinės Azijos, Užkaukazės ir Pabaltijaus

jo darbo žmonėmis atvyko atžalyniečių mechanizatoriai Stasys ir Steponas Navickai, kolūkie Elena Striogienė, agronomo pavaduotojas Zigmantas Tomkevičius. Pagal Zvaigždžių miestelio tradiciją svečiai prie paminklo pirmajam pasaulyje kosmonautui Jurijui Gagarinui padeda gėlių. Skambant maršui, žemės ūkio pirmūnai pasuka į kultūros namus, kur prasideda iškilmingas susirinkimas.

„Zvaigždžių laureatus“,

kaip pirmūnus pavadino kosmonautai, nuoširdžiai sveikina TSRS žemės ūkio ministro pavaduotojas A. Pomorcevas, pabrėžęs, kad TSRS kosmonautų prizas įkūnija seniausios žmonijos profesijos — žemdirbio profesijos ryšį su jauniausia profesija — kosmoso užkariautojų, kad šis apdovanojimas įpareigoja kiekvieną kolektyvą, kiekvieną žmogų dirbti dar našiau, sąžiningiau, kūrybiškiau. Apdovanojimus sveikina ir Jurijaus Gagarino gairės pirmūnams įteikia TSRS lakūnai kosmonautai P. Klimukas, V. Zolobovas, V. Lazarevas, J. Chrunovas. Taip pat žemdirbiams buvo įteikti ženklai „Kosmoso didvyriai — penkmečio gvardiečiams“. Už aukštą darbo įvertinimą padėkos žodžius kosmonautams tarė respublikų darbo kolektyvų atstovai. Mūsų respublikos pirmūnai apjuosė kosmoso didvyrius tautinėmis juostomis, įteikė gintaro paveikslą.

Svečiai susidomėję apžiūrėjo Zvaigždžių miestelio muziejų, nusifotografavo su kosmonautais.

Apie tai grįžę į gimtinę įspūdžiais pasidalijo kolūkie Elena Striogienė, broliai mechanizatoriai Stasys ir Steponas Navickai, agronomo pavaduotojas Zigmantas Tomkevičius. Šiam svarbiame ūkio istorijoje įvykiui buvo skirtas ir žemdirbių susirinkimas, kurio metu buvo aptartos ateities darbo gairės. Apsilėpędami į TSKP CK liepos ir lapkričio (1978 m.) plenumo nutarimus, atsakydami į aukštą jų pastangų įvertinimą, atžalyniečiai pasiryžo siekti naujų aukštumų.

Vyt. Bagdonas
„K. d.“ koresp.

Remontuoja techniką

Sparčiai remontuoja žemės ūkio techniką „Gimtosios žemės“ kolūkie dirbtuvių šeiminkai. Ypač gražų darbštumo ir sumanumo pavyzdį rodo mechanizatoriai Petras Kazlauskas, Povilas Baseckas, Bronius Zabiela. Remontininkai jau paruošė darbui visą žemės ūkio inventorių. Iš 61 turimo traktoriaus 55 jau stojo rikiuoti ir I-ojo šių metų ketvirtio traktorių remonto planas įvykdytas. Sutaisyti 13 grūdų kombainų taip pat pralenkiant darbo grafikus. Kolūkie mechanizatoriai pasiryžę iki vasario 15 dienos suremontuoti visus kombainus, o iki kovo mėnesio pradžios — visus traktorius.

D. Veronaltė

NUOTRAUKOJE: sugrįžę iš Maskvos su Jurijaus Gagarino gaire įspūdžiais dalijasi (iš kairės į dešinę) mechanizatoriai broliai Stasys ir Steponas Navickai, kolūkie Elena Striogienė, agronomo pavaduotojas Zigmantas Tomkevičius.

Autoriaus nuotrauka

Darbštūs, reiklūs sau ir kitiems, aktyvūs visuomenininkai, pavyzdingi šeimoje — tokie „Aušros“ kolūkie pirminės partinės organizacijos narių bruožai. Komunistams patikėti atsakingi darbai, visa eilė visuomeninių įpareigojimų.

Grupę aukštųjų darbštųjų, aktyvių visuomenininkų malone šioje Vyt. Bagdono nuotraukoje (iš kairės į dešinę) du Svėdasų apylinkės deputatai agronomas Vytautas Dubrava bei kiaulių fermos vedėjas Donatas Janonis, mechanizatorius Rimantas Kužulis, dispečeris Vladas Petrušis, mechanizatorius Simas Spalovas.

Mūsų pamaina, mūsų ateitis

„Yra duonos — bus ir da-
sy. Žmonės išsiveržė į kos-
mosą, pajungia upes, užka-
riauja jūras, vandenynus, iš-
lemės gelmių išgauna naftą
ir dujas, įvaldė atomo en-
ergiją, o duona tebėra duona“,
— rašo Leonidas Brežnevus
savo knygoje „Plešiniai“.

Kad būtų daugiau paga-
minama duonos, mėsos ir ki-
tų maisto produktų, mūsų
šalyje kaimui skiriami dide-
li materialiniai ištekliai ir lė-
šos. Tačiau kartais šias lė-
šas ne visiškai įstengiame
panaudoti dėl to, kad lau-
kuose ir fermose trūksta
darbo rankų. Todėl šiandie-
niname kaime iškyla aktua-
li problema — paskatinti
jaunimą, kad jis rinkytų
žemdirbių, gyvulių auginto-
jų profesijas.

Pažiūra į darbą mūsų ša-
lyje pagrįstai laikoma pa-
grindiniu žmogaus idėjinio-
politinio ir dorovinio bran-
dumo rodikliu. Rusų peda-
gogas K. Ušinskis apie dar-
bo reikšmę žmogui rašė:
„Žmogaus kūnas, širdis ir
protas reikalauja darbo, ir
jis reikalaujamas tiek kate-
goriškai, kad jeigu dėl kurių
nors priežasčių žmogus ne-
turi gyvenime darbo, tai jis
praranda savo tikrąjį kelią,
jam atsiranda du kiti lygiai
pražūtingi keliai: nenumal-
domo nepasitenkinimo gyve-
nimu, niūrios apatijos ir be-
ribio nuobodulio kelias arba
savanoriško, nepastebimo sa-
vęs naikimo kelias, kuriuo
eidamas žmogus greitai nu-
sileidžia iki vaikų, įgeid-
žių arba gyvulių malon-
numų. Tiek vienu, tiek kitu
keliu einantį žmogų dar gy-
vė apgaubia mirtis, nes dar-
bas ir yra gyvenimas“.

Deja, nemaža vaikų ir
merginių, nors ir suprasdami
darbo reikšmę, labai nenori
dirbti kaime, o ypač fermo-
se. Laikas bėga, gyvulių au-
gintojai sensta, taigi, kyla
labai aktualus klausimas,
kaip ir kokiais keliais pa-
veikti jaunimą, kad jis pa-

suktų į kolūkių fermas. Čia,
mano supratimu, yra daug
neišspręstų problemų. Tiesa,
atlyginimai gyvulių auginto-
jams nėra maži ir jokių bū-
dų ne mažesni už kitų liau-
dies ūkio šakų dirbančiųjų.

Tikrųjų šio reiškinio prie-
žastų tur būt reikėtų ieško-
ti ne atlyginime, o kultūri-
nio gyvenimo, moralinio
auklėjimo bei profesinio
orientavimo sferose. Jei
anksčiau į fermas jaunuoliai
ateidavo suvilioti didesnio
atlyginimo, tai dabar žilo
per mažą. Šiandien išaugo
jaunimo kultūriniai poreikiai,

sotus, o ypač jaunas. Jeigu
jaunuolis ateina į kultūros
namus tik filmo pažūrėti, o
visą energiją išlieja kelis
kilometrus bekliaudamas į
fermą, jeigu fermos kvapą
tenka parsinešti namo ar į
kultūros namus (nes ne vi-
sose fermose yra dušai, vo-
nijos), tai ir pasidaro jam
nuobodu, sunku. Taigi, pir-
miausia reikia pagerinti gy-
vulių augintojų buitines,
kultūrinės ir darbo sąlygas.
Šioje srityje reikia padaryti
viską, kad jaunas žmogus
šeštadienio ar sekmadienio
vakare galėtų į darbą ateiti

mais, kaip iškeliame vlešu-
mon jų pirmuosius laimėji-
mus.

G. Keblienė
„Už taiką“ kolūkio
vyr. zootechnikė

**REDAKCIJOS PRIERA-
SAS.** Ne vien „Už taiką“
kolūkiui, bet ir daugeliui ki-
tų rajono ūkių vis aktuales-
nė tampa gyvulių augintojų
kadrų problema. Nemaža ge-
rų ūkių vadovų patvarky-
mų, kūrybinių specialistų su-
manymų kartais delsiama
įgyvendinti vien todėl, kad
fermose trūksta darbščių
aukštos kvalifikacijos žmo-
nių. Jei prieš kelloika metų
bet kuriame ūkyje buvo gy-
vulių augintojų rezervas —
palyginti jaunų laukininkys-
tės darbininkų būrys, tai
šiandien tokio rezervo nebė-
ra. Fermose triūsiančius
žmones, kai jie po metų ki-
tų išsėję užtarnauta poilsį,
turės pakeisti tie vaikinukai
ir mergaitės, kurie šiandien
mokosi vidurinių mokyklų
suoluose. Ką tad reikia pa-
daryti, kad šiandieniniai
moksleiviai mielai rinktųsi
gyvulių augintojo (beje, su-
gėdinto valdyti sudėtingą
fermų techniką) profesiją,
kad jie būtų pakankamai do-
roviškai ir fiziškai užsigrū-
dinę savarankiško darbo ke-
lio pradžioje? Redakcija šio-
lo prašė G. Keblienės

straipsniu pradėtą pokalbį,
ieškoti atsakymų į šiuos
klausimus ūkių vadovams,
specialistams, jaunimo glo-
botojams ir pedagogams, vi-
siems laikraščio skaityto-
jams. Aptariant šią proble-
mą bendru požiūriu, laukia-
me ir konkrečių pasiūlymų
— kas darytina viename ar
kitame ūkyje, mokykloje, šei-
mose, kad moksleiviai iš tie-
sų būtų skatinami rinktis gy-
vulių augintojų specialybes,
o jaunų šios profesijos žmo-
nių pasiekimai būtų deramai
vertinami.

Korespondentai praneša

Respublikinis komjaunimo susirinkimas

Igyvendinant LLKJS
Anykščių rajono komiteto
perspektyvinį kompleksinį
1978—1979 metų planą bei
LLKJS CK nutarimą, sausio
15—24 dienomis rajono ūkių,
jmonių, organizacijų, mokyk-
lų pirminėse komjaunimo or-
ganizacijose vyks respubliki-
niai komjaunimo susirinki-
mai „Leniniškai dirbti, mo-
kytis, nugalėti“, skirti Lietu-
vos komjaunimo 60-mečiui.
Šių susirinkimų metu jau-
nimas dar kartą apžvelgs

nuveiktus darbus, skirtus
VLKJS bei LLKJS 60-me-
čiams, aukštam respublikos
komjaunimo veiklos įvertini-
mui ryšium su Darbo Rau-
donosios vėliavos ordino
įteikimu Lietuvos Lenino Ko-
munistinei Jaunimo Sąjun-
gai, apžvelgs uždavinius, iš-
keltus jaunimui VLKJS
XVIII, LLKJS XIX suvaži-
vimuose, TSKP CK liepos
bei lapkričio (1978 m.) ple-
numuose.

B. Vytaitis

Konditeriai kelia kvalifikaciją

Kavarsko konditerijos ce-
cho produkcija gerai žino-
ma ne vien kavarskiečiams:
čia gaminami skanėstai iš-
keliauja į daugelį rajono
kaimo parduotuvių. Troškū-
nus. Nors tarpusavyje lenk-
tyniaujančios komjaunimo
Janinos Sirvinskienės ir Zo-
sės Sriubaitės vadovaujan-
sios brigados kasdien išleidžia
vidutiniškai iki dešimties
skirtingų pavadinimų kondi-
terinių gaminių, tačiau jų
įsisavintos saldžiosios pro-
dukcijos asortimentas — ke-
leriopai platesnis. Tai, su-
prantama, iš konditerių rei-
kalauja ir didesnio darbo

meistriškumo, ir gilesnių ži-
nių, todėl neatsitiktinai daž-
nesnė laisvalaikio valandėlė
ne viena cecho darbuotoja
palinkdavo prie vadovėlių
bei užrašų, joms noriai pa-
gelbėdavo ir kitos didesnė
darbo patirtį turinčios ko-
lektyvų narės.

Neseniai Kavarsko kondi-
teriai buvo susirinkę į kva-
lifikaacijos kėlimo egzaminus.
Sėkmingai juos išlaikiusios
Stelai Baranovai, Laimai
Pašninienei ir Onai Davido-
nienėi buvo suteikta trečioji,
o Birutei Danūnienėi — ket-
virtoji konditerių kategorija.
V. Linaitis

KLASĖSE VĖL JAUKU

Nemažai rūpesčių sukėlė
nelauktas didelis šaltis De-
beikių vidurinės mokyklos
pedagogų kolektyvui. Užsa-
lo vandentiekis, užšalus šil-
dymo sistemos, klasėse pra-
dėjo sproginėti radiatoriai.
Daug padirbėjo tvarkant už-
šalusią šildymo sistemą, kei-
čiant radiatorius aknystiečiai
kino mechanikas Jonas Vai-
ginis, santechnikas Bronius
Karosas, debeikičiai moky-

tojai. Į taiką vyko ir Anykš-
čių Komunalinių jmonių kom-
binalo spec. mašinos vairuo-
tojas Balys Tamošiūnas. Dvi
dienas iki išnaikinti šis anykš-
tėnas darbavosi tvarkydamas
šildymo sistemą.

Nuoširdžių pastangų dėka
dabar ir mokykloje, ir bend-
rabutyje vėl jauku, šilta.

A. Vaitiekus

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

GERA PRADŽIA

Plungės rajone 1978 me-
tais pradėtas statyti didžiaus-
sias Zemaitijoje Gondingos
tarpukinis paukštynas. Jame
per metus bus galima išau-
ginti tris milijonus broilei-
čių. Klaipėdiečiai statybinin-
kai, informuoja „Kibirkštis“,
pėnai dirbo mėnesiu pra-
lenkdami grafiką.

Siemet paukštyno statybo-
je numatyta atlikti darbų
veikė už pusrčio milijono
rublių. Be gamybinių patal-
pų, bus statomi gyvenamie-
ji namai paukštyno darbuo-
tojams.

SIEMETINEMS STATYBOMS — DEVYNI MILIJONAI

Kėdainių chemijos gamyk-
los rekonstruotojai pernai
atidavė naudoti gamybinius
pajėgumus, kurie leis papil-
domai patiekti žemdirbiams
daugiau kaip 160 tūkstančių
tonų sudėtingų mineralinių
trąšų. 1979 metais čia bus
rekonstruojama antroji amo-
liso gamybos linija, stato-
mas naujas didelis siero
rūgšties cehas. Siemetinėms

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1979. I. 20

statyboms, praneša „Tarybi-
nis kelias“, skiriama devyni
milijonai rublių.

PUSMECIU ANKSČIAU

Sėkmingi buvo pernykš-
čiai, pirmieji gamybinės
veiklos metai Vilniaus ra-
jono „Neries“ kaulininkys-
tės komplekse. Komplexo
direktorius Z. Kulieša rašo
„Draugystės“ laikraštyje,
kad vietoj planuotų pussep-
tinto tūkstančio paršelių
gauta 10 tūkstančių. Kiau-
lių paros priesvoriai pasie-
kė 540 gramų. Viršytos mė-
sos pardavimo valstybei už-
duotys.

Komplexo darbuotojai
šiomet pasiryžę šešiais mė-
nesiais anksčiau planinių
terminų pasiekti projektinį
pajėgumą. 1979 metais bus
realizuota 10 tūkstančių
centnerių kaulienos.

DARBO RIKIUOTEJE

Staklių kolūkis per iš-
tusus metus neparduodavo
tiek bekonų, kiek dabar per
vieną mėnesį. — prisimena
Prienu rajono „Naujo gy-
venimo“ laikraštyje šio ūkio
fermų vedėjas Juozas Uloza.
Prisiminti jam tikrai yra ko.

Kaimo varguolio sūnus J.
Uloza, buvęs pagrindžio
komjaunuolis, liaudies gynė-

jas, fermos vedėjas dirba nuo
kolūkio susikūrimo. Kovų ir
darbo veteranas apdovano-
tas Lenino, Spalio revoliu-
cijos ir Darbo raudonosios
vėliavos ordinais.

DARBSTUMAS — SEIMOS TRADICIJA

Jadvygos Saltupienės at-
sidavęs darbas labai padėjo
Plungės rajono „Pergalės“
kolūkiui paversti savo kiau-
lių fermą veislinę. J. Saltu-
pienė per metus iš parša-
vedės gauna iki 25 parše-
lių, kurie atjunkonai sveria
daugiau kaip po 18 kilogra-
mų.

Jau šešerius metus apie
šios paprastos kaimo moters
darbą pasakojama TSRS
liaudies ūkio pasiekimų pa-
rudoje. Jai paskirti du auk-
so, taip pat sidabro ir bron-
zos medaliai. 1978 metais J.
Saltupienė — pelnė TSRS
LOPP garbės diplomą, ap-
dovanota automobiliu.

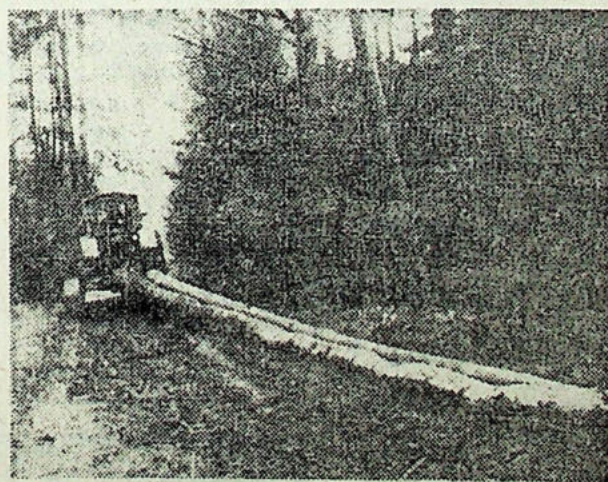
Nuo žmonos neatsilieka ir
Steponas Saltupys. Dirbdamas
vairuotoju, rašo „Ki-
birkštis“, jis užbaigė vidu-
rinę mokyklą, dabar sėkmin-
gai vadovauja kolūkio me-
chaninėms dirbtuvėms. Ka-
riuomenėje tarnaujantis vy-
riausiasis sūnus Steponas —
kvalifikuotas tekintojas.

(ELTA)

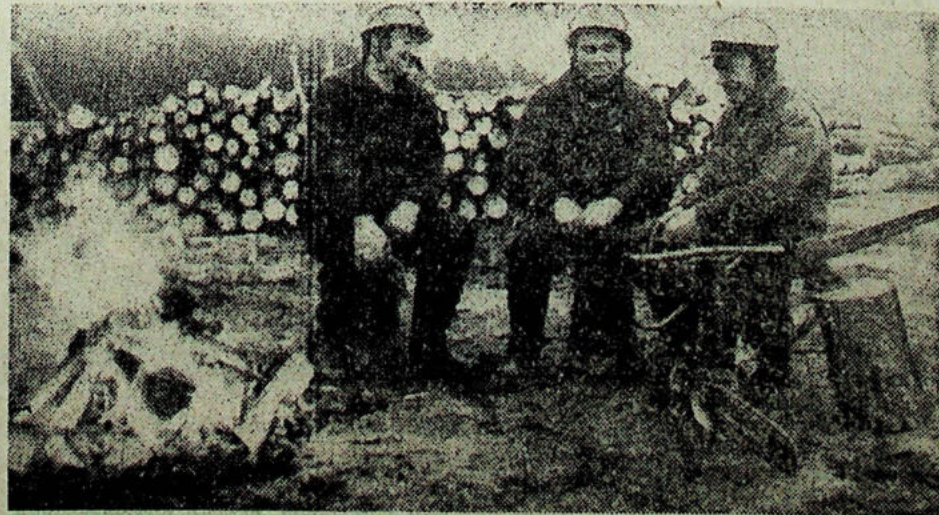
Pirmaujanti brigada

Sėkmingai vykdo planus
Anykščių miškų pramonės
ūkio Mikičių girininkijos ei-
gulio Vaclovo Matelio vado-
vaujama kompleksinė briga-
da. Ši brigada pastoviai pri-
pažįstama socialistinio lenk-
tyniavimo nugalėtoja, ji lai-
koma viena geriausių Rokiš-
kio bandomajame miško
jmonių susivienijime.

Tąkart, kai buvo darytos
šios nuotraukos, brigadinin-
kas Vaclovas Matelis, moto-
piuklininkas Steponas Miku-
čionis ir šakų genėtojas An-
tanas Malinauskas talkinin-
kavo ruošiant medieną Mic-
kūnų girininkijoje.

Iš miško keliauja rąstai.

Štai jie — pirmaujančios brigados nariai: V. Matelis, S. Mikučionis, A. Malinaus-
kas.

Vyt. Bagdono nuotr.

Veikia jaunųjų pedagogų mokykla

Jaunųjų pedagogų taryba prie LLKS Anykščių rajono komiteto šiomis dienomis organizavo pirmąjį jaunųjų pedagogų mokyklos užsiėmimą tema „Mokytojas darbe ir gyvenime“. Į šį renginį susirinko apie 60 rajono jaunųjų mokytojų, ikimokyklinių įstaigų darbuotojų, atvyko švietimo pirmūnai, darbo veteranai, atsakingi rajono partiniai ir tarybiniai darbuotojai.

Pokalbio-susitikimo vedančiji LLKS Anykščių rajono komiteto sekretorius — besimokančio jaunimo ir pionierijos skyriaus vedėjas Romas Kutka bei Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos lietuvių kalbos ir literatūros bei lotynų kalbos mokytoja, rajono jaunųjų pedagogų tarybos pirmininkė Ona Žironaitė skambiais posmais, aukštinančiais kilnios pareigos žmones — mokytojus, pradžiągine susirinkusius, kviečia mintimis pasidalinti rajono švietimo vidurinės mokyklos direktorius, Lietuvos TSR nusipelnęs mokytojas J. Markuckas, Anykščių II vidurinės mo-

kyklos direktorė J. Budavičienė, šios mokyklos direktorės pavaduotoja E. Vingrienė, mokytoja A. Siaučilienė, Kavarsko vidurinės mokyklos vyr. mokytoja B. Repečkienė. Jaunųjų pedagogų šventėje mintimis apie mokytojo pašaukimą, jo darbą, atsakomybės ugdymą dalijosi rajono Liaudies švietimo skyriaus vedėjas A. Jaknūnas, LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailys. Buvo apie ką pakalbėti ir jauniems pedagogams: Troškūnų bei Debeikių vidurinių mokyklų lietuvių kalbos ir literatūros mokytojams A. Rimavičiui, M. Davainytei, svėdasiškiui istorikui A. Kirvelai, Skiemonių vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotojui V. Vismui, Anykščių miesto vaikų lopšelio darželio Nr. 2 auklėtojai B. Milaševičiutei.

Tos pusketvirtos valandos, kurias jaunieji pedagogai praleido kartu su veteranais, buvo skirtos dalykiškiems pokalbiams, diskusijoms apie mokytojo darbą, jo visuomeninę veiklą, vietą gyvenime. Jaunųjų pedagogų mokyklos iškilmingo atidarymo metu rajono jaunieji mokytojai atsakė į specialios anketos

klausimus, susipažino su jaunųjų pedagogų tarybos priesakais šios mokyklos klausytojams, aptarė tolimesnę mokyklos užsiėmimų programą.

— Stengsimės ir ateityje kuo daugiau domėtis jaunuoju mokytoju, jo darbo, buities sąlygomis, padėsime jam tvirtai įaugti į rajono mokyklų pedagogų šeimą, — pasakoja LLKS rajono komiteto sekretorius R. Kutka. — Šiam tikslui šiemet įvyks dar trys mokyklos užsiėmimai.

Kartu su mokytojais praktikais bei pedagoginių institutų dėstytojais jaunieji pedagogai aptars šiandieninį mokytojo profesiją, pedagogo ir mokinio santykių, mokytojo bei auklėjimo proceso pobūdį, taip pat jaunųjų pedagogų mokyklos užsiėmimuose išklauskys pranešimus apie naujo žmogaus formavimą, jaunimo idejinį-politinį, darbinį, dorovinį auklėjimą, lankysis pirmąjį mokytojų rajono mokyklose, susitiks su jų vadovais, mokytojais.

Taigi, rajono jaunųjų pedagogų mokyklos užsiėmimai žada būti įdomūs ir naudingi.

V. Bagdonas

Siaulių rajono Ginkūnų tarybinio ūkio paukštinkė sėkmingai užbaigė penkmečio trečiuosius. Valstybei parduota 6 milijonai kiaušinių — 150 tūkstančių daugiau, negu buvo planuota. Vištų dėslumas šiame ūkyje vienas geriausių respublikoje. Iš kiekvienos dedeklės surinkta po 260 kiaušinių.

NUOTRAUKOJE: pirmąjį ūkio paukštinkė G. Gulbinienė.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

Nemarios šlovės keliais

Kaskart vis populiarenes tampa išvykos tarybinės liaudies revoliucinėmis, kovų ir darbo šlovės vietomis, kurių metu aplankomos brangios kiekvienai širdžiai vietos, susitinkama su revoliucinio judėjimo, Didžiojo Tėvyne karo veteranais.

Neperseniausiai Panėvėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialo darbuotojai į panašią išvyką turistiniu traukiniu pakviė grupę Raguvėlės tarybinio ūkio, Andriūniškio, „Ateities“, K. Staro kolūkių komjaunimo aktyvistų. Patirti įspūdžiai, susitikimai, nuotraukos praturtino pirminių komjaunimo organizacijų netaisčius, žygių tarybinės liaudies revoliucinėmis, kovų ir darbo šlovės vietomis aprašymus. Tai, ką išvydome, ilgam įsimins kiekvienam iš mūsų.

„Chatynė. Ankstyvą 1943-ųjų pavasarį taikaus kaimelio gyventojai galvojo apie duoną ir gyvenimą, džiaugėsi bundančia gamta ir vieversiu polekiu. Tačiau chatyniečiams išvyti medžių pumpurių, į šiltą žemę išberti grūdų jau nebeleko. Vokiškieji okupantai sudegino visą kaimą. Liepsnose žuvo ir 75 vaikai, kurių daugelis dar nemokėjo išarti ir pirmojo žodžio „mama“...

Chatynės memorialė, kurį kasmet aplanko šimtai lūkstancijų visos mūsų šalies gyventojų, užsienio turistų, išdidus stovį Nenugalėtas Zmogus. Jį šaudė, degino, kankino, bet nenugalėjo. Jo paprastos valstietiškos rankos laiko užkankinto kūdikio kūną, jo bronzinės lūpos šaukia: „Tebūnie prakeiktas fašizmas!“.

Baltas granito takelis atveda prie dviejų į stogą suremtų juodo granito plytų. Šiuo keliu paskutinį kartą praėjo į stovėjusią daržinę chatyniečiai. Šiuo keliu jie ejo į savo mirtį...

Toliau ahipus kaimo gatvės esantys varteliai tarsi kviečia užsukti į buvusias sodybas. Deja, varteliai jau niekada negirgždės, neruks dūmai iš kaminų-obeliskų... Viskas čia iš pelenų spalvos betono, tik kamien-obeliske iškaltos pavardės ir vardai byloja, kas troboso gyveno. Kaminų-obeliskų viršūnėse suskamba varpai. Varpų dvidešimt šeši — tiek kaime buvo sodybų. Visą laiką memorialė lydi kraupus varpų skambesys. Lydi prie urnų, kuriose saugoma žuvusių Baltarusijos kaimų žmonių. Lydi prie 128 metrų ilgio sienos, kurios nišose įrengtos paminklinės lentos dešimtimis ir šimtams tūkstančių nukankintų, nužudytų žmonių. Lydi prie amžinosios ugnies, kuri dega kas ketvirtam žuvusiam baltarusiui...

Ir visą laiką skambantys Chatynės varpai, ir Nenugalėtojo Zmogaus skulptūra, ir kaminai-obeliskai kiekvienam taria nebylų priesaką: „Žmonės, sukaupkite jėgas ir vilią, kad amžiams išsaugotume taiką ir ramybę žemėje, kad niekur ir niekad gaisrų gūsiuose gyvybė nemirtų!“.

„TSKP CK Generalinis Sekretorius, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas drg. L. Brežnev, 1971 metų gruodžio 5-ąją apsilankęs Bresto tvirtovėje-didvyryje, atsiliepiamų knygoje įrašė: „Amžiams liudies atmintyje gyvens Bresto tvirtovės gynėjų žygdarbis, — gyvens ir kvies žmones būti ištikimais tarybinei Tėvynei...“. Šie žodžiai tiksliai išreiškia tarybinių žmonių pagarbą ir meilę tiems, kurie krito Didžiojo Tėvyne karo metais. Bresto tvirtovės gynėjų žygdarbiui skiriamas architektūrinis ansamblis — memoriali-

nis kompleksas, kurį sukūrė Lenino bei TSRS Valstybinių premijų laureato, TSRS liaudies dailininko A. Kibalkovovo vadovaujamas kūrbinis kolektyvas.

Pagrindinis įėjimas į tvirtovę. Milžiniškame gelžbetonio bloke — didžiulė penkiakampė žvaigždė — tarybinių žmonių patriotizmo, kovinės šlovės ir žygdarbių simbolis. Centrinė alėja nuo Pagrindinio įėjimo atveda į Ceremonialų aikštę. Jau iš tolo blyksi saulėje šinto metrų aukščio durtuvų-paminklas. Netoliese kario skulptūra. Rūstus kareivio veidas, kietai suspaustos lūpos — tai neapykanta priešams, karių tvirtumas, stiprybė, nenugalimumas. Labai įsimintina ir kita skulptūra „Troškulys“. Sunkus kelias, kuriuo prie vadens su šalmu rankoje šliaužia ištroškęs, pavargęs karys.

Architektūrinio ansamblio centre — marmuro plokštės. Po jomis ilsisi 823 Bresto tvirtovės didvyrių palaikai.

Cia kiekviena pėda, kiekviena sienos plyta primena vykusius mūšius, atkaklią tarybinių karių kovą. „Mirsi, bet nepasiduosime!“, „Mirštame nebijodami“, „Aš mirštu, bet nepasiduodu. Lik sveika, Tėvyne!“ — šie ir kiti įrašai amžiams liko ant tvirtovės sienų. Liko visam laikui, kad dar kartą įrodytų Bresto gynėjų meilę savo Tėvynei, kad uždegtų įkvėptų kitų širdis...

Keletas dienų, kurias įdomiose ekskursijose prabuvo rajono jaunieji gamybininkai, komjaunimo aktyvistai prabėgo neveltui, jos atskleidė mums nemarios tarybinių liaudies šlovės puslapius.

A. Maigytė
Raguvėlės tarybinio ūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė

Respublikiniame konkurse

Raseiniuose įvyko pirmasis respublikinis farmacininkų receptūrų konkursas. Jame dalyvavo penkiolika vaistinėlių, zoninių konkursų nugalėtojų. Buvo patikrintos jų žinios, darbo įgūdžiai. Be to, kiekviena paruošė namų darbą „Ateities farmacininko modelis“.

Nugalėjo sostinės atstovė, kuri apdovanota nemokamu kelialapiu į užsienį. O Anykščių vaistinės darbuotoja E. Meskauskienė iškovojo antrąją vietą. Jai paskirtas kelialapis po mūsų Sąjungą.

V. Vytenis

Kino mėgėjų darbai

Anykščių kultūros rūmuose lankėsi LTSR Kino mėgėjų draugijos atstovai. Jie atvežė parodyti geriausius respublikos kino mėgėjų darbus. Anykštėnai susidomėję sekė Kėdainių rajono kultūros namų saviveiklinės liaudies kino studijos „Mėgėjas“, vadovaujamos gydytojo V. Laumakio, sukurto juostos „Ažuolai prabyla Abingioje“ kadrus, stebėjo bulvių auginimo darbus vaizduojantį raudondvariečių kino filmą „Bulvė“, nuotaikingą D. Velickos kino juostą apie Rokiskio krašto aludarius „Iš to miežio grūdo“. Taikliu humoru žiūrovus žavėjo C. Norvaišos sukurta kino filmas „Geriausias žmogaus draugas“. Didelio pasisekimo susilaukė lyriška vilniečio V. Kazukauskio juosta „Sentimentalus susitikimai“, kalbant apie žmogaus santykių su gimtosiomis vietomis,

sunkų išsiskyrimą su gimtinėmis. Įdomus ir kitas šio autoriaus kino filmas, pasakojantis apie Vilniaus restauratorių darbą.

Verčiantys susimąstyti dėl tuščiai prabėgusių dienų, ne tuo keliu pasukusio jaunimo dorovės A. Kalinos' kino juostos „Klystkeliai“ kadrai.

Mėgėjiškų kino filmų demostrovimo vakare žiūrovai pamatė ir multiplikacinę pavežiečių juostą „Magos“. Ne vienam anykštėnui įdomu buvo išvysti save ir pažįstamus Kultūros rūmų kino mėgėjų sukurta prabėgusios rajono dainų šventės reportaže.

Kultūros rūmuose tai buvo pirmas susipažinimo su respublikos kino mėgėjų kūryba vakaras. Žiūrovų susidomėjimas, šilti atsiliepimai parodė, kad panašūs renginiai bus laukiami ir ateity.

M. Alksnėnaitė

Kasmet didina liaudies vartojamų prekių gamybą Vilniaus elektros matavimo technikos gamykla. Pernai čia pagaminta šviestuvų ir virtuvės reikmenų rinkinių daugiau kaip už 7 milijonus rublių.

NUOTRAUKOJE: naujus šviestuvus demonstruoja gamyklos darbininkė V. Trusevičiūtė.

T. Zebrausko (ELTA) nuotr.

Susipažinę su šaunuoliais Grimo, Planšė, Mušketonu ir Bazenu nuotaikingame, neseniai demonstruotame filme „Keturi muškietininkai“, tolimesnius šią apsuksimų vyrukų nuotykius matysime kino juostoje — „KETURISE PRIEŠ KARDINOLĄ“. Jie suardo kardinolo Rišelje planus, išvengia kartūvių, šauniai kovoja su gvardiečiais, išgelbsti Prancūzijos karalienės garbę. Šių sumanių ir sūktų tarnų, bet kokiu atveju sugebantių išvengti antausių ir niukų, nuotykių, komiškos situacijos, išradinių triukų, tikrai liaudiškas humoras smagiai nuteikia žiūrovus.

Pagrindinius vaidmenis atlieka pati „Sarlo“ estradinė grupė, išgarsėjusi koncertais „Olimpijos“ salėje, plačiai žinoma „Jaci“ ses

įrašų ir plokštelių. Filme skamba ansamblio sukurta muzika ir dainos.

Konstancijos Bonasjė vaidmenyje — garsojo komiko Carlo Caplino dukte, dvidešimtmetė Zozelina Caplin, sėkmingai tęsianti šeimos tradicijas ir nusifilmavusi jau keliose juostose.

VDR kinematografininkai filmo „IKARAS“ objektu pasirinko psichinę paauglio būseną kritiško šeimos irimo momentu. Filmo kūrėjus jaudina, kaip suaugusiųjų, pasinėjusių į naujo gyvenimo kūrimą, santykiai veikia berniuko, kuriam vienodai reikiama ir tėvo, ir motinos dėmesio, likimą.

Juostos herojus devynerių metų Matijas (jį nuostabiai įtaigiai vaidina Peteris Veikas) — jautrios prigimties. Kaip tik todėl berniukas taip skaudžiai išgyvena tėvų skyrybas. Jis negali susitaikyti su tuo, kad jį priverčia išeiti iš senojo buto, kur jie visi trys buvo tokie laimingi.

Filmo autoriai visai nesištingia užimti pamokslautojų pozicijų, kad besąlygiškai pasmerktų Matijo tėvus. Negailėstingai, realią besiskiriančių Vagnerių tiesą jie priešpastato berniuko, svajoninio apie draugišką, harmoningą šeimą, jaudinančiai, trapiam tiesai.

Gorkio kino studijos sukurta kino apysaka „TAGOS IMPERATORIAUS GALAS“ pasakoja apie kovinę Arkadijaus Gaidaro (Golikovo) jaunystę. Čia atskleidžiamas mažiau žinomas jo gyvenimo puslapis, kai jaunuolis tarnavo ypatingos paskirties dalyse Sibire, prisidėjo prie baltųjų gaujų sutirštėjimo. Filmo sužentas, paremtas intriga, kupinas dinamizmo, apgaubtas revoliucijos metų romantika.

Su pagrindiniu filmo herojumi Arkadijumi Golikovu susitinkame tuo momentu, kai jis atvyko į Chakasią vadovauti pavojingos Solovjovo gaujos likvidavimui

Kas padeda apsišaukėliui „taigos imperatoriui“? Kaip jam vis pavyksta išvengti teisėjo atpildo? Ką slepia Jevdokja, namo, kur apsigyveno Golikovas, šeimininkė, ir kodėl taip keistai elgiasi chakasas, kurio žmoną pagrobė banditai?

Įvairiausių uždavinių su daugeliu nežinomųjų teks išspręsti aštuoniolikmečiui raudonajam vadui iki tol, kol atvirame mūšyje jis sugebės pasiekti lemiamą pergaltę prieš banditų atamą.

Jaunam aktoriui Andrejui Rostockiui pavyko sukurti nepaprastai įdomų būsimąjo rašytojo A. Gaidaro paveiklą.

3 psl 1979. I. 20

Iš nesenkančių šaltinių...

Anykštėnai jau pamėgo liaudies meno parodas ir vėl pradeda jų laukia. Todėl ir praėjusią savaitę kultūros rūmuose atidaryta rajono drožėjų, tapytojų, audėjų, pynėjų, nėrėjų, mezgėjų darbų paroda sukvietė nemažai lankytojų. Daugeliui tapo būtinybe susitikimas su spalvingais ir drobių perkeltais mūsų gamtos kampeliais, iš močiutės skrynių atėjusiais audimų raštais, drožėjų fantazijos ir darbščio rankų sukurtais drožiniais. Čia, parodoje, jie tarytum papildė vienas kitą, atkeliavę iš įvairių rajono vietų ir padaryti skirtingo braižo autorių, parodos eksponatai skambėjo kaip darnus orkestras. Liaudies meistrams tai buvo savotiška darbo ataskaita.

...Mėlyna upės juosta, sodri žaluma, alsuojanti vasaros šiluma ir ramybė, jauki Viešintų gatvė — privertė žiūrovą pažvelgti autorės akimis, tarytum naujai pamatyti tai, pro ką būdavo kasdien praeinama... Ar tai būtų ledus išlaužius, pavasarį skelbiantį Sventojį, ar miško kampelis, laukymėje išaugusi šakota pušis, — visi viešintiečiai Aldonos Bivainienės paveikslai prabyla į žiūrovą jos kūrybai savita nuotaika. Gamta, jos spalvos ir vaizdai — liaudies tapytojai patys geriausias mokytojas, gal todėl A. Bivainienės peizažams svetimas perdėtas jausmingumas, saldumas, ko neretai pasitaiko liaudies meistrų peizažuose. Giedra, spalvingumas ir santūrumas — tai būdingiausi A. Bivainienės tapybos bruožai.

Naujų darbų ciklu, pavadinu „Buities darbai“, parodos lankytojus pradžiugino elmininkietis drožėjas J. Kazlauskas. Šie drožiniai tarytum papildė ir pratęsė daugeliui anykštėnų iš ankstesnių parodų pažįstamą šio autoriaus etnografinių darbų ciklą „Duona“. Tarytum iliustruodamas J. Tumo-Vaižganto „Lino darbų pasaką“, J. Kazlauskas pavaidavo, kaip linus mina, braukia, šukuoja..., betruko tik verpėjos ir audėjos staklės. Ir menantiems senuosius lino darbus, ir jų nežinančioms būtų labai įdomu pamatyti drožiniuose visą lino darbų pasaką.

Su savo drožiniais parodoje dalyvavo ir anykštėnas L. Tarabilda. Likęs ištikimas J. Biliūno tematikai, drožėjas vieną iš naujausių darbų paskyrė artėjančioms rąšytojų 100-sioms gimimo metinėms, pavaidzuodamas J. Biliūną ir svarbiausius jo kūrybinių herojus.

Parodos lankytojai pirmą kartą pamatė dar vieno anykštėno drožėjo J. Mazurevičiaus darbus. Vieni iš įdomesnių drožinių: kalvis, artojas, velniukų ciklas.

Drožėjams nenusileido ir audėjos. Dauguma jų — anykštėnės, Vilniaus ir Kauno dailės kombinatų darbuotojos. Smulkiais, subtiliais raštais, švelnių spalvų derinimu išsiskyrė Teklės Varnienės lovatiesės, portjeros. Dailius darbus parodai pateikė Bronė Gudonienė, Veronika Limbienė ir kitos. Dailės kombinatų darbuotojos.

Ir audiniai kaip ir visos

mūsų liaudies menas negali nesikeisti. Audėjos nebe mėgsta dimų, dažniau imasi ausli rinkinius, ieško naujų raštų, modernina juos, į audinius perkelia įvairiausių gėlių žiedus, stilizuotus palangių drožinius... Tačiau šie darbai negali nustelbti senovinių iš kartos į kartą kitados perduodamų „katpėdėlių“, langelių ir kitokių paprastų audinių raštų žavesio. Parodos lankytojai gerėjosi Kavarsko apylinkės Jakšiškių tarybinio ūkio darbininkų Anelės Dedelienės, Emilijos Vėbrienės tradiciniais audimų raštais, spalvų deriniais, Sklemonių kolūkio kolūkiečių Anelės Telksnienės, Genės Ruzgaltės lovatiesėmis, Aldonos Mikalauskienės, „Gintaro“ kolūkio kolūkiečių Emilijos Navikienės rankšluosčiais, anykštėnės Leonoros Telksnienės ir kitų darbščio moterų audiniais.

V. Vėbrienės, T. Varnienės, V. Limbienės lovatiesės iškeliavo į Panevėžį, ten šlandien atidaromą Panevėžio zonos liaudies meno parodą. Panevėžiečiai susipažins ir su kavarskietės B. Bartkuvienės dekoratyviniais pynimo darbais.

Atsiliepimų knygoje parodos lankytojai šiltai atsiliepė apie St. Petraškos istorinę temą paveikslus — savotiškas akmenų mozaikas. Šio autoriaus „Trakų piliis“ taip pat pateko į Panevėžio zonos liaudies meno parodą.

Anykštėnai parodos lankytojai turėjo progos susipažinti ir su dailininko J. Tvardausko grotelėmis, medžio pano, gintaro dirbiniais. Di-

delė dalis gintaro papuošalų, medžio pano „Jaunystė“ iškeliavo į Panevėžį. Panevėžiečiai pamatys ir J. Kazlauskos drožinius, kai kuriuos kitų drožėjų darbus, keletą A. Deveikio, A. Bivainienės peizažų.

Liaudies meno paroda — visada laukiamas renginys tiek žiūrovų, tiek pačių liaudies meistrų. Ji skatina pasitempti, įkvėpia naujiems darbams. Liaudies kūryba — tas grožio ieškojimas, semiamas iš nesenkančių šaltinių, langelių ir kitokių paprastų audinių raštų žavesio. Parodos lankytojai gerėjosi Kavarsko apylinkės Jakšiškių tarybinio ūkio darbininkų Anelės Dedelienės, Emilijos Vėbrienės tradiciniais audimų raštais, spalvų deriniais, Sklemonių kolūkio kolūkiečių Anelės Telksnienės, Genės Ruzgaltės lovatiesėmis, Aldonos Mikalauskienės, „Gintaro“ kolūkio kolūkiečių Emilijos Navikienės rankšluosčiais, anykštėnės Leonoros Telksnienės ir kitų darbščio moterų audiniais.

M. Telksnytė

Į kelionę — žemdirbiai

Ziema — palankus metas žemdirbių turistinėms kelionėms, išvykoms, organizuoti poilsiui. Todėl neatsitiktinai dar praėjusių metų gruodžio mėnesį Androniškių kolūkio valdybos pirmininkas C. Narkevičius kreipėsi į Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialo darbuotojus su prašymu, jog, atsiradus galimybėms, pastarieji pagelbėtų androniškiečiams organizuoti grupinę ekskursiją į Kaukazą. Turėdami išankstinę žemdirbių paraišką, ekskursijų organizatoriai ėmėsi žygių jų pageidavimui patenkinti: ir štai vasario viduryje didelė Androniškių kolūkio žemdirbių grupė lėktuvu išvyksta į Piatigorską, lankysis garsiosiose Šiaurės Kaukazo poilsio vietose, pabuvos su Lermontovu susijusiose vietose. Su panašiu prašymu organizuoti lėktuvu kelionę po broliškąją Gruziją į ekskursijų biuro Anykščių filialą prieš kurį laiką kreipėsi ir Elmininkų bandy-

mu stoties eksperimentinio ūkio vadovai. Yra visos galimybės tikėti, kad kovo mėnesį ir trisdešimt elmininkiečių bus pakviesti į pageidaujamą kelionę.

Tuo pačiu norisi pastebėti, jog visoms didesnėms turistinėms išvykoms už mūsų respublikos ribų, juo labiau ekskursuojant traukiniais, lėktuvais, paraiškas ekskursijų organizatoriams būtina pristatyti bent jau prieš porą ar trejetą mėnesių. Tik tokiu atveju galima tikėtis, kad išsipildys troškimas pakeliauti iš anksto numatytą maršrutą, pabuvoti pageidaujamos mūsų platišios šalies vietovėse.

Ekskursijų biuras primena, kad dar yra galimybė mūsų rajono žemdirbių kolektyvams pirmoje vasario mėnesio pusėje lėktuvu pakeliauti po Vidurinę Aziją, apsilankant Bucharoje, Samarkande, Chivoje. Minėtu laikotarpiu taipogi organizuojamos trys penkiadienės ekskursijos traukiniais į revoliucijos lopšį Leningradą.

Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialas (Anykščiai, Baranauko a. 15, telef. 5-17-38) kviečia rajono žemdirbius pasinaudoti jo teikiama paslauga.

J. Jančius

Redakcijos pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

Sėkmingai buvo 1978 metais Panevėžio eksperimentinės elektrotechnikos gamyklos kolektyvui. Pradėtam gaminti šviestuvui „Gėlė“ suteiktas valstybinis kokybės ženklas. Palankaus įvertinimo susilaukė ir kiti nauji gaminiai: šviestuvai „Sėklyčia“, hidropompinis gėlių auginimo įrenginys. Naujų metų išvakarėse panevėžiečiai vartotojams pateikė dar vieną naują gaminį — operatyvaus pasikalbėjimo įrenginį „Garsas-M“.

NUOTRAUKIOJE: meistrė R. Valytė su naujuoju „Garsu-M“.

Reikalinga

Anykščių BGAK reikalingi: mezgimo ir siuvimo mašinoms remontuoti šaltkalvis įrengimų derintojas, šaltkalvis, šaltkalvis-suvirintojas, skardininkas, darbininkas duobų kasimui, stropuotojas, staliai, stalius-baldininkas, meistras šaldytuvų remontui. Į Anykščių mezgyklą priimamos mezgėjos mokinės.

Direktorius

Anykščių sviesto gamykla reikalingi šių specialistų darbuotojai: kūrikai, elektrikai, šaltkalviai-remontininkai, mūrinių baldų nuotolai ir garažo viršininkas, Anykščių cechui — gamybos darbininkai. Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos direktorių. Administracija

Panevėžio ryšių SKMK darbu Anykščių rajone skubiai reikalingas vairuotojas. Kreiptis į Anykščių LTC arba Panevėžys, Palūniskio g-vė, telefonas 2-29-17. Viršininkas

Nuoširdžiai užjaučiame STASEI USACKIENEI, mylimai motinai mirus. Kavarsko I-os rajoninės ligoninės darbuotojai

Dėkoja

Reiškiamė nuoširdžią padėką Rajkoopsąjungos, kooperatyvų, Anykščių linijinio techninio cech darbuotojams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant Antaną Saką.

Martinaičių šeimai

JURGIUI ir BRONIUI PIPIRAMS Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuoširdžią užuojautą reiškia Mechanizuotos kolonos valruotojai.

KESTUCIUI VITKONUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia Cerniachovskio kolūkio valruotojai.

Nuoširdžiai užjaučiame PRANĄ PEREVIČIŲ, mirus mylimam tėveliui. Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio Elmininkų mechanizatoriai

Mirus mylimai mamytėi, nuoširdžiai užjaučiame KAZĘ VARNIENĘ „Už taiką“ kolūkio Varkų laukininkystės padalinio dirbantį ir vadovą.

Nuoširdžiai užjaučiame buvusią Troškūnų vidurinės mokyklos darbuotoją KAROLINĄ PASKEVICIENĘ, jos brangiam vyrui mirus. Troškūnų vidurinės mokyklos darbuotojai

JANINAI TVASKUTEI Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamė nuoširdžią užuojautą. Troškūnų vidurinės mokyklos IVa klasės mokiniai ir vadovė

KESTUCIUI VITKONUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia Cerniachovskio kolūkio valdyba.

STASEI USACKIENEI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytėi. Chirurginio skyriaus med. darbuotojai

KESTUCIUI VITKONUI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui. Cerniachovskio kolūkio mechanizatoriai

Mirus MARIJONAI ZIOGIENEI, reiškiamė nuoširdžią užuojautą velionės sūnui JUOZUI ir artimiesiems. „Nevėžio“ kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos

BRONIUI PIPIRUI Liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuoširdžią užuojautą reiškia Mechanizuotos kolonos vyr. mechanikos skyriaus darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame KAROLINĄ PASKEVICIENĘ ir jos vaikus, mylimam vyrui ir tėveliui mirus. Juodevičių, Antano ir Jono Bernadišų šeimos, Katinaitė, Bartulytė

BRONIUI ir JURGIUI PIPIRAMS Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuoširdžią užuojautą reiškia Mechanizuotos kolonos pirminė partinė organizacija.

MILDAI GUDZEVICIENEI Mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia M. ir A. Tublaj, G. ir A. Pankevičiai, B. ir V. Mikalaj, V. ir P. Aleknavičiai.

BRONIUI PIPIRUI Tegū mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytėi. Bučiūnai, Gražiai, Pajarskai, Šermukšnienė, Šiliniai

BRONIUI ir JURGIUI PIPIRAMS Šią sunkią valandą tegū mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą dėl mylimos mamytės mirties. Anykščių MK profsąjunginė organizacija

SIMANUI PIPIRUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuoširdžią užuojautą reiškia „Puntuko“ kolūkio vairuotojai.

Nuoširdžiai užjaučiame BRONIŲ ir JURGI PIPIRUS, jų mylimai motinai mirus. Anykščių MK administracija

Liūdesio valandoje nuoširdžiai užjaučiame SIMONĄ PIPIRĄ, mirus mylimai motinai. M. ir B. Minkevičiai, G. ir B. Rudokai, Z. ir A. Minkevičiai

JUOZUI ZIOGUI Dėl mylimos mamytės mirties nuoširdžią užuojautą reiškia „Nevėžio“ kolūkio mechanizatoriai ir inžineriniai techniniai darbuotojai.

Nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame MILDAI GUDZEVICIENEI, tėveliui mirus. Anykščių ryšių mazgo darbuotojai

GERTRUDAI DANIONIENEI ir ROZEI LAPINSKIENEI Dėl mylimos mamytės mirties nuoširdžią užuojautą reiškia Anykščių ryšių mazgo darbuotojai.

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakcijos 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83. «Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Анникшайского районного комитета КП Литвы и Анникшайского районного Совета народных депутатов (на литовском языке). Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indė kas 67352. Išleista antradienio ketvirtadienio ir šeštadienio pusė „Pravdos“ formato. Tir. 10.849 Užsak. Nr. 42